

HUMORISZTIKUS KÉPES HAVI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:

BARTALITS IMRE.

TARTALOM:

Zsidó nóta. (Költemény) — Kivonat a mennyei vereskönyvből. — Istóczy egy kissé köhög. (Költemény) — Honjody Abrahám dololja moghánok. (Képpel.) — Havi krónika. — Adomák. — Ulpiánus Iczig jogász, és Aesculapius Pinkász orvosnövendék discursusai. (Képpel.) — Különte akasztások. (2 képpel.) — Ha az égen . . . (Költemény.) — Szegedi füstök. — Váratlan meglepetés. (Képpel.) — A zsidóság vége. (Költemény Bolond Istóktól.) — M csesz. — Okmánytár. — A becsületsértés netovábbja. (2 képpel.) — Levélszekrény. — Ragaszka kalapokba, hírlapok- és zsidókra. — Tormás hus. — Fajtörő. — Szerkesztői üzenetek.

ELŐFIZETÉSI DIJ BUDAPESTEN, VAGY VIDÉKRE POSTÁN BÉRMENTVE: **EGÉSZ ÉVRE 1 FORINT.**

EGYES SZÁM ÁRA 10 KR.

ELŐFIZETHETNI:

BUDAPESTEN: VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12. SZ. VIDÉKEN: MINDEN PÓSTAHIVATALNÁL.

BUDAPEST.

BARTALITS IMRE GYORSSAJTÓNYOMÁSA.
1882.

Szerkesztői trónbeszéde.

Mindenekelőtt kijelentjük, miszerint a gyöngye füstű Pipa helyett más, hathatósabb füstölőről gondoskodtunk, melyet a

„Kénkő“-ben találtunk fel.

Most, midőn hazánkat egy hatalmas ellenség, a zsidóflóxera fenyegeti, mely úgy beette már magát a ministerek, képviselők, újságírók, ügyvédek, tudósok, művészek, hivatalnokok lelkébe, hogy azokból halálos holtig ki nem pusztul, s melyet ez okból az erre hivatottak kiirtani meg sem kísértének, — nekünk magánosoknak kötelességünk az erkölcsi pestis ellen kordont huznunk, s vele szembezállnunk, még ha a velünk szomszédos nagyhatalmak; tudniillik a jordánba szerelmes lapoknak támogatására nem számíthatunk is, — a minthogy nem is számítunk.

A helyzet megváltoztatását a mai országgyűléstől ne várjuk, mert tagjainak nagy része annyira benne van már a zsidók zsebjeében, hogy csak megvárni való fülük látszik ki belőle.

Az országosan elterjedt gyom eltávolítása nagy nehézséggel jár, de mi azért nem félünk annak tövisétől s készíttetjük a talajt a jövő generáció vetése számára, mely hogy jó legyen és ki ne száradjon, egy kis langyos tavaszi előfizetési esőre van szükégünk.

A szellemi harc, melyet Izrael foghagyma illatu népével folytatunk, mindnyájunk háboruja a veszélyes had ellen, melynek uzsorás körmei között a kettős hazában majd minden család meghozta már áldozatát a Molochnak.

Ez tett bennünket nihilistákká, vagyis földönfutókká, kell hát, hogy neki hasonlóval fizessünk.

A szerkesztőség.

A „Füstölő“ előfizetési ára postai bérmentes szétküldéssel

egész évre 1 frt,

de kijelentjük, hogy csakis egész éves előfizetéseket fogadunk el.

Gyűjtőknek 5 példány után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Ujjonnan belépő előfizetők a „Füstölő“ eddig megjelent számait is kapják.

Az előfizetések legzélszerűbben postautalvánnyal, Bartalits Imréhez, a „Füstölő“ kiadótulajdonosához: (Budapest, VIII., Eszterházy-utca 12. szám) intézendők.

Az április hó elsején kiadott 6. szám tartalma:

Tünődés. (Képpel.) — Dal az új urakról. (Költmény. Bolond Istóktól) — Mikor érzi az ember magát furcsán? — „Apja anyja“... (Költmény.) — Egy boldog község. — Hajdan 1848 előtt. — Most. 1882-ben. (Két képpel.) — A helyzet. (Költmény.) — A zsidó ganef. (Paródia.) — Knófelesz bál és antisemita piknik. — Honjodhi Ábrahám dohlolja mogának. (Képpel.) — Hogyan csalta meg az apját „Zwiefelesz Knófel?“ — Nem korcsosult... (Költmény.) — Az okos Salamon. (Képpel.) — Maczesz. — Tükörképek. — Az istállóban (Képpel.) — Levélzsekrény. — Okmánytár. — Bors. — Fejtörő. — Szerkesztői üzenetek. — Boríték on: Előfizetési felhívás a „Füstölő“-ra. — A kik félnek a „Füstölő“-tól. — Egyetemi polgártársak! — Kötetésre méltó. — Előfizetési felhívás a „12 röpirat“-ra. — Hirdetések.

„12 R Ö P I R A T“

Antisemitikus politikai közlöny.

Szerkesztő és kiadótulajdonos: ISTÓCZY GYÖZÖ.

Második évfolyam.

Melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe a „12 röpirat“-ot. Míg a „Füstölő“ a zsidóság kinövéseit a humor és a gúny fegyvereivel ostromozza, addig a „12 röpirat“, ezen, összes sajtónk majdnem teljes hallgatagsága mellett egyetlen magyar antisemita politikai közlöny, a zsidókérdést mint világkérdést a tudomány és tapasztalat fegyvereivel viszi tovább. Sokan, a kik zsidókkal pörül jártak, s kik közül némelyek ezeket vesztek, mások pedig életnyugalmukat veszítették, s csak később szerezték meg maguknak ezt a valódi talizánt, bánkódnak azon, (késő bánat!) hogy korábban nem bírták e füzeteket, a melyek legbiztosabb óvszer az ellen, hogy közülünk valaki zsidó által megkárosíttassék vagy bajokba bele sodortassék. — Kiadóhivatalunk utján úgy az I. mint a jelenleg folyó II. évfolyami füzetek 3—3 frttal megszerezhetők.

A megrendelések, legzélszerűbben posta-utalvány utján küldendők be.

(Folytatása a boríték harmadik oldalán.)

FÜSTÖLŐ.

ANTISEMITIKO-SATYRIKUS ÉS HUMORISTIKUS KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS: **BARTALITS IMRE.** — SEGÉDSZERKESZTŐ: **KÉNKŐ.**

ELŐFIZETÉSI ÁR
postai bérmentes szétküldéssel:
Egész évre 1 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL,
hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési pénzek és hirdetések küldendők:
BUDAPEST, VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12. SZ.

HIRDETÉSEK
háromszor hasábozott garmondsor vagy ennek
térfogaia 5 kr.
Nyitlittér soronként 20 kr.
Kéziratok nem adnak vissza.

ZSIDÓ NÓTA.

(Dalolja egy újdonsült Frangepán.)

Multamban nincs öröm,
Jövömben van remény,
Pénz, rebach, gseftelés,
Csak érted élek én.
Ma Gross vagyok, s csalog,
Holnap már Frangepán,
Hyénaként ülök
Ismét magyar nyakán.

Lányomba pénzemért
Magyar mágnás szeret;
Ezért bérelek olcsón
Állami földeket,
Hjal handléból válik
A pénz-világ ura;
Váltót prolongálok
Búsásan hosszura.

A pofont, kirúgást
Semmibe sem veszem,
Ha nyerés van szóban,
Tűröm azt csendesen.
Könyre nem hallgatok,
Zeném a dob-pergés,
Mit bánom, ha a nép
Nyomorában elvész.

Egy darabig nyájas
Vagyok adósomhoz,
De kegyetlen, ha még
Nagy kamatot sem hoz.
Lehúzom az ingét,
Nejének nagy haját,
Levágom, s jó pénzért
Más kézbe adom át.

A biró sem élhet
Kevés fizetéssel...
Verstehst? Börtön fala
Mellett surranok el.
Megtömvén zsebemet,
Bécs, Páris lesz hazám,
„En gros“ üzöm tovább
Ott gseftem igazán.

Kénkő.

Kivonat a mennyei vereskönyvből.

I.

Deák Ferencz Ábrahámhoz.

Sir! Legutóbbi jegyzékéből sajnosan értesültem melléfajdalmairól, melyeket nekem tulajdonít, ki állítólag kebelének tulterhelhetőségét azáltal mozdítottam elő, hogy a zsidókat a keresztényekhez közelebb hozván, a basztard házasságok folytán született gyermekekkel az orthodox zsidókat abban incommodálom és azokat önnek kellemetlenül eső fészkelődésre kényszeritem. Fogadja Sir legmélyebb sajnálatom kifejezését ezen semmikép sem menthető tény miatt. Bizony, magam is megbántam már, mint a mely kutya kilenczet kölykezik, hogy a zsidók emancipációját Magyarországon behoztam, mert azért valamint az ököm megmarad ökörnek, ha Bécsbe hajtják is, azonképen megmarad a zsidó is zsidónak.

Már most a sajnós tévedésen nem segíthetek, melyért ugysis keservesen meglakoltam, mert az örökös emlegetés folytán szakadatlanul annyira csuklom, hogy még a mennyei klubokban sem vehetek részt, hol irántami tiszteletlenségéből sajátkezűleg faragott botjaimmal fütik a katlanokat, és adomáimnak senki sem nevet. Kell-e ennél nagyobb fájdalom? Simonyi Ernőtől azt is hallottam: hogy pártom elenyészett, s elveimet szegre akasztották. És ezt a morális fermentációt, mind az én zsidószeretetem idézte elő. Mea culpa, mea maxima culpa. Istenem! még most is egyre a zsidókat forgatom elmémben, azért jön mindjárt számra a máxi szó.... Tartson meg Sir eddigi nagybecsű hajlamában, kit biztosítani magamat szerencsésnek vallom az iránt, hogy a köztünk fenálló barátságos jó viszony fenntartása, és szívélyes érzelmeim ápolása és fejlesztése tekintetéből, a mennyei igazoló bizottságnál minden erőmmel oda fogok hatni, hogy a hálátlan zsidók közül minél kevesebben juthassanak az égbe, mert tőlük itt már a levegő ugysis oly pestises, mikép a ragály kitörésétől most már nem napok, hanem csak órák választanak el. Fogadja sat.

Deák Ferencz.

Utóirat! Nem tudja spectabilis, — akárom mondani Sir, vajjon melyik könyvtár útján lehetne a „Füstölőt“ megrendelni?

II.

Mózes levele Deák Ferenczhez.

Sir! Hozzám menesztett szerfelett becses jegyzékéből értesültem elkeseredéséről, melyet az én népem romlottsága és hálátlansága okozott. Lám megmondtam önnek Agyal Bandi — azaz kedves Sir, hogy ürgéből nem lehet zergedudát csinálni. Persze ön akkor még hátul gombolós bugyogóju gyerek lehetett, mikor én e népet Egyiptomból, Fárao zsarnoksága alól felmentendő — kihoztam; azért hát röviden elmondom önnek, mit nyertem vele. Azt, a mit Kemény Mihály a vármegyén. Pedig minden kényelmet megszereztem nekik. Az időben nem levén heltek, hol étlap szerint lehessen étkezni, annyi mannárt rendeltem nekik egy mennyei liferánszal, hogy csaknem

megpukkadtak bele. Azt gondolja Sir, talán megelégedtek vele? Fenét elégedtek; egyre az egyiptomi veres és foghagymát emlegették, melyeket ott sáskahusból készült szafaládekkal ettek, s miktől olyan bűdösek voltak, hogy már akkor is jó hasznát vettük volna a „Füstölő“ nek, ha lett volna...

Kurz und gut! változatlanság okáért sült fürjeket röpködtettem fejük felett a levegőben, s ezektől annyira megmohókodtak, hogy alig győztem nekik orvosyágot csinálni; mert tudni kell, miszerint abban az időben én voltam az orvos, patikárus, bábaasszony, hadvezér, tábori pap, kántor, postás, adóvégrehajtó, fiskális, bíró, zsandár, igazságügyminiszter, sőt még kutszináló is, a mennyiben nekik vesszóm segélyével a sziklából vizet fakasztottam. Bort már akkor is maguk csináltak fuxinnal, azért hát ezt nem tartottam nekik.

S mi lett érte jutalmam? Az, hogy szidtak mint a bokrot, mivel nem lehetett nekik handlérozni, mert bőr nadrágjaik soha sem avultak el. Váltót meg az egész pusztában egy trafikban sem árultak, tartlízni pedig a forró homokban kényelmetlen volt, Borkó csak a fogainkon levén, azt kiki maga kotorta le. Ebből készült a legelső brauze pülver, mit a zsidók azóta annyira szeretnek.

Higgye el kedves Sir! nagy baj volt rám nézve az, hogy a hermánecezi papirgyárt oly soká állították fel, mert ha ez a mi vándorlásunk idejében már existál vala, ugye fele bajom sínes, mivel zsidaim egymástól legalább rongyot szedtek volna unalmukban.

Végre már tölem sem félték, azért otthagytam őket mint szent Pál az oláhokat, és felmentem Sina (de nem a báró) hegyére s a menydörgös menykövel és villámokkal véd- és daczszövetséget kötven — negyven nap alatt olyan perrendtartást codificáltam nekik egy magam, hogy a Horváth Bódie csak sifli lett hozzá képest. A büntető codexem meg pláne nagyserben sikerült, mely melleit Csemegie ugyancsak elbújhatik ám. Persze! azok az ostoba rabbinusok utóbb temérdek döntvényt fabrikáltak hozzá, s most már magam sem ismerem rájuk.

Én bizony bevihettem volna népemet az ígért földre, de egy revolverrel öngyilkos lettem, mert tudtam, hogy nem vallok velük becsületet. Ah! ök már én alattam is iszonyuan üzték az uszorát, melyre vonatkozó törvényeimet kijátszották, s engem Israel istene előtt annyira compromittáltak, hogy ahhoz többé bejelentés nélkül soha sem mehettem, s büntetésből olyan fényesek lettek orczáim, mintha kipolitéroztam volna azokat

A sors ugy látszik, önre bizta e nem irigyelt missiót, legalább Magyarhonban, melyet nemsokára ugy fogunk nevezni, hogy: „O s z t r á k - z s i d ó M a g y a r o r s z á g.“

Rothschild Anselmmel még nem jöttem össze, ki, a mint a Styx folyón közlekedő propeller kapitánytól tudom, a második helyen utazott ide, no, mert harmadik nem volt.

A mai bizottsági gyűlésre nem mehetek el, mert a rábaszabályozási munkálatok iránt beadott panaszos

kérvényről kell referátát készítenem, — annyit azonban bizonyosan ígérhetek önnek Sir, hogy az igazoló bizottságnál hiteleshelyem irányában ezentul nem törek rostát hanem a legstürbb selyem szitát fogom indítványozni, mert itt az égben máris oly egészségtelen ájer van a nagy veres hagyma szagtól: hogy a „Füstölöt“ okvetlenül megkell rendelnünk.

Simonyi Ernővel a casinóban találkoztam, ki úgy látszik igen zokon vette, hogy Wahrmann, Ágai, Jókai és még több más zsidó megjelentek a temetésén és krokodilus könyeket sirtak...

Fogadjá sat.

Mózes m. p.
de nem a korcsmáros

Istóczy egy kissé köhög...

(Tragicomödia.)

Trónján a böles Volksblatt-redac'tör,
Körülte munkatársai.
„Mordattentat“-ot ir az egyik
(„Reszketnek“ tollvonásai!)
A másik írja „Tod aus Liebe“,
S fokhagymás kenyeret harap —
Trónján a böles Volksblatt-redac'tör
Gondol „Leitartikeloikat“.

Vért izzadó ábrázatával
Roban be Dávid Taitesz —
A redac'tör szájátva bámul
S „csengő“ hangon kérd: „Ná! Mi ez?“
Dó Taitesz csak rugdalózik,
Örömkönyvetek sir, s röhög,
Míg végre így szól „szirén“ hangon:
„Istóczy egy kissé köhög.“

„Brávó! kiált a böles redac'tör.
Dalfi! Te irjad: „Gyászszeset.“
S Áron mein Herz, te meg pingáljad:
„Stóczy auf dem Kranke“ bett!“
Izidorlőbn te szaladjál
A „bulletin“-ért, de hamar“...
Oh! átőlelve Taiteszét,
Ajkárol zeng örömszivaj!

Már kész a kép, s a „Trauerkunde“,
Készek a „manuscriptumok“,
Alig várják, hogy szétküldhessék
A „szenzationell“ lapot...
Ekkor belép, óh! fátum! fátum!
A „bulletin“-es Izidor;
„Redac'tor! Tettem köteleesség,
... No megjad óh! menjen a — mór!“

Ott voltam, s megkérdeztem őtet:
„Istóczy ur nagyon köhög?“
„Nem szoktam én so'sem köhögni!
Pokolba a redac'töröd!“
„De kérem Taiteszünk mondta,
Hogy kicsit köhögte magát.“
„Nem szenvedhette orrom, s gégém
Taitesz — fokhagyma szagát.“

„Váj!“ szól a chórús, s a redac'tör
Ajultan rogy a földre le,
Haját tépi, mint Desdemona,
Míg ajka emigy mekege:
„Umsonst rajzolták meg a képat,
Umsonst a fáradság nekem!
Pfuts lett a „szenzationell Nachricht“
Kétkedek benned — istenem!“

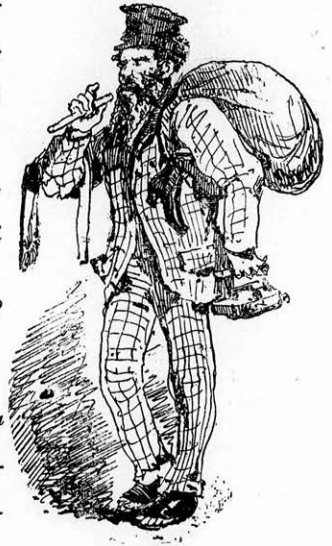
SECUNDA PETER.

Honjody Ábrohám dololja mogháuk.

Ákbur lesz cshak bul-
dogh világ
Modjor hunban, hodj-
ha majd
Végkép tünkre teszi
bülshen
Júda nation a gajt.

Hegjyen-vülgyön la-
khadalam
In ewigkheit lenni
fog,
Én előre üdvözölőkh
Az a drága, szép
napoth.

Mindh bonkárokh
fogja lenni,
Csak odj dill mojd a
khamath,
Óh én olj óhajtvu vá-
rok
Az a buldhog pilla-
nat.

Dhalgazni fag majd a gajim,
Mi cshak khünnyen nevetünk;
Szent Adhoni ezt az óhaj
Theljesitsd be minekünk!

Macsz.

Havi krónika.*)

Április.

1. E napon sok hivatalnok fizetésjavítást remélt, de e helyett felsőbb helyről orrot kapott.

3-án Lembergben 400 zsidó rabbi destruktív irányu actió tárgyában gyűlést tartott, melyben határozatba ment, hogy keresztény hitfelekezetekkel jövőre még fontos üzleti dolgokban sem fognak érintkezni, — ha kolera, vagy pestis járvány uralkodik azok között.

4-én Lemberg város tanácsa a tudós rabbiak tiszteletére egy nagy birkaakolban bankettet rendezett, melyen a menu korneuburgi marhaporral kezdődött.

5-én. Lemberg város közönsége a rabbinusok eltávozásá alkalmával 1000 akó karbolsavas fo-

*A hiányzó dátumokon nem történt semmi nevezetes sem.

lyadékat osztott ki kádakban, melyekben minden élő állat köteles volt megfürödni.

6-án Szentpétervárott a csár ukája következtében üzleteiket bezáró s keresztényeknek átadni utasított patikárosok congressusra gyűltek egybe s elhatározták: hogy méregkeverési műveleteiket ezentul Magyarországon fogják, mint korcsmárosok folytatni.

8-án Jókai a jelzett urak számára prologot készít, s Wahrman, Falk, Ballagi, Pulszky zsidó szentháromság élén Galicziáig elejők megy.

15-én. A nagyváradi gyepmesteri állomásra 150 concursens jelentkezett, kiknek kétharmada zsidó volt, miből sok Ballagi Mór azt következteti, hogy nálunk a zsidók tulsulyban vannak.

19-én. Doctor Péczeli erre azt mondja, hogy ha a súly szó második betűjére még egy éket teszünk — akkor igaza van, vagyis túl súlyban vannak (scorbut).

21-én. A szegedi haladópárti izraeliták fiatal rabbinusa örömeiben megőrült, mi az orthodoxok között nagy derültséget idézett elő. Nem is csoda, ha az (orthod)oxok az emberi nemesebb fájdalmat szárvaiknál fogva nem ismerik

22-én. Istóczy egy vas megyei ismerősével beszélgetvén az országházban, azon kérdésére, hogy vajjon mennyire becsüli azon izraelita zornálisták számát, kik a képviselőházba tudósítókul járogatnak, azt felelte: legalább huszonötre.

15-én. Hatvani Deutsch Jakab azon zsákot, melybe hajdanában a rongyot szedte, a nemzeti múzeumnak küldötte, hol azt Fraknoi Vilmos furulyájára akasztották.

26. Nyúlzsky Ferencz, a nemzeti múzeum szarvorruja ünnepélyesen protestál, hogy neki ilyen akasztani való emlékek számára nincs elég fogasa, kéri hát azokat onnét eltávolíttatni.

27-én. A kőszegi benzecések igazgatója és az ottani árvaleányok gondnoka elfeledkezvén semita eredetükről, a „Füstölő“ olvasását tanítványaiknak megtiltják. Hiába! kutyából nem lesz szalonna, vagy ha igen, kutyának való.

Adomák.

Vendég: Hiszen most adtam egy hatost?

Zsidó verklis: Azt nekem csak mint muzsikkosnak adta, phedigh én kholdus is vagyok, — adjon hát klérum most egy másikat a kholdusnak.

Apa: Már hányszor mondtam neked Samu, hogy hagyj fel a lopással, mert már ugy sincs hozzá szerencséd. Látod, megint rajta csíptek.

— Mi a sejt? kérdi a természettanra, egy figyelmen zsidó fiutól.

— A shejt... a shejt — felel hebegve — az, olyan volomi, a miről még nem mondhatom egész bhizamossággal: mein Gatt, bizony isten!

Képarus: Itt van uraim Ábrahám, Izák és Jákob.

Vevők: Milyen phompásan vannak thálva.

Képarus: Meghispem azt, — mert természet után vannak levőve.

Ulpianus Iczig jogász, és Aesculapius Pinkász orvosnövendék discursusai.

Aesc P. Megh is thonácsoltam, hodj ne okoskhadjotok azzal a „Föstölő“-vel.

Ulp I. Nus, hát minек?

Aesc P. Hát ha kiföstöltetek „edj“, jütt helyette „száz“.

Ulp I. Csok azt akartunk megmotatni, hodj izraeliták itt is az elsbühshig! Megh is sörgönyöztem rügtön a táthilébenek, hodj: „Meggzabadított Jerozsálem!“

Aesc P. S musth hollgatsz, hodj: „Elveszeth pharadicsom“

Ulp I. Mindedj, borátom! Csok mi vodjunk az olsők az oniversitáson is!

Aesc P. Mert az első phadokba tholokodunk magonkhat!

Ulp I. Holnaph nadj naph! Én is megönnepelek. A thátliben oraságának é. ford. hja vadjon, ezen a naphon lett it szeszgyártholajdonos.

Aesc P. És?

Ulp I. És gseftelte el az otolsó nyólbürt!

Aesc P. Musth phedigh fogad e finum cigizarethát!

Ulp I. Csok azt nem! khüszönöm! Nem szhuktam edj idü ótha használni!

Aesc P. I?

Ulp I. Mert, ha gondolokh rula a „Föstölő“-re, mindigh — reszketekh!

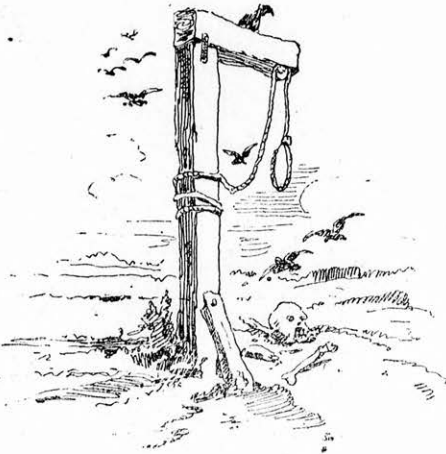
Aesc P. A thátliben lehözta a havigázshimat. Vajh, mi az okha? Nem köld eleget!

Ulp I. Ird meg nekhi, hodj ha nem köld, köldsz neki edj „Föstölő“-t: Mígh lásdh, hodj khöld!

Aesc P. Hallottad hírét borátom, a „Bagó János“-nak?

Ulp I. Igen! Ágai érmet adhat nekhi — khitönön ért a — plágizálás hoz!

KÜLÖNFÉLE AKASZTÁSOK.

A gründolókat, s egyéb svindlereket ezelőtt így akasztották.

Most pedig valamelyik bank vagy másféle intézet dísztermében így akasztják.

HA AZ ÉGEN...

Ha az égen sötét felhő úszik,
S dörgő keblét tüzes menykő szántja,
Ha riadót fú a szélvész harcza,
S tarolni kezd a jég veszett tánca:
Villámsújtott hajlék, jégvert határ,
Mindakettő mély részvétem tárgya...
Hajléktalan kenyérvesztett népem,
Sorsodat csak a zsidó nem szánja!.

Ha a tűzláng biztosított árért
Égő zsidó-odú fölött pattog,
S ti, nagyszivü magyar honfitársak,
Az oltásban égő sebet kaptok:
Könyvet fakaszt szemeimből népem
Égő kintől sajtó nemes vére;
Míg a talmud szörnye nagyot hörpönt,
Gazságának drága örömére!...

Ha a Duna, ha a Tisza mérgét
Hazám egy szép városára önti,
S a nemzettest egyik legszebb tagját
A feloszlás veszélyébe dönti:
Ha kell, karom; pénzem röktön adom
Szegény honfitársam segélyére;
Csak a talmud-keringésű szívnek
Nincs egy cseppnyi könyörülő vére!...

Pipaszurkáló.

SZEGEDI FÜSTÖK,

— Eresztli Dohányos János. —

*Lévay Ferencz realtanár a városi közgyűlésen, a szatmármezei felirat tárgyalása alkalmával, az oroszországi zsidó hordákat, a mi szabadságharcunk menekülteivel hasonlította össze, és a zsidók befogadása mellett tartott jordán érzelmű beszédet. Hír szerint az itteni zsidóság és szabadkőművesek, Lévay Ferenczet tiszteletbeli zsidónak szándékoznak megtenni ezen buzgó működéséért; — a kinevezési díszokmányt valószínűleg Dr. Rósa Izidor, a zsidók és szabadkőművesek főmestere fogja átnyújtani. Lévay Ferencz ezen kitüntetést igazán megérdemli.

*Dr. Rosa Izidor, mint királyi biztosi tanácsos, még mindig húzza a 10 forintos napi díjakat, és e mellett oly buzgón ügyveledik, hogy ügyvelei teendői sokkal számosabbak, mint volt bármikor; mert míg más keresztény ügyvéd alig kap egy-egy állami kölcsönző felet, addig a zsidó ügyvéd és királyi biztosi tanácsos ur 10 félnek kieszközöl állami kölcsönzőket. — Hírlik, hogy ezen dicső, és kétféle kereseti forrással bíró férfiú, a kisajátítási és könyör adományok kiosztásában tett fáradozásaiért még királyi kitüntetést, vagy nemesi oklevelet is fog kapni. — Mi, igazán kíváncsian és nagy érdeklődéssel várjuk e kitüntetést, és meglepetést.

*A helybeli dalárdából egy antisemita, 8 zsidó dalárdistát kifüstölt, így dalárdánk csak keresztény tagokból áll, és a dalár-egylet levegője egészen megtisztult Hej, de jó lenne, ha zsidóinkat mindenütt oly könnyen ki lehetne füstölni, miként dalárdánkban történt!

Váratlan meglepetés.

Dobó Náthán erősen várja a husvétii maczest a fővárosból. A zsinagógában már a sok hajlongásban hátgerince is megfájdult, s a legjobban morgott forró imát adósaiért. Kikoplalt gyomorral hazamegy, hogy a póstáról elhozott dobozt felbontsa. Hja! De a maczes pakolásnál a „Füstölő“ egy mély tisztelője is részt vett ám!

A láda óvatosan bontatik, a szegek felre tételenek, Náthán a deszkát félreteszi a borító papírt félrevonja...

— „Fösthölő“!

Nagyon természetes, hogy Náthánt a lapos guta környékezte.

A zsidóság vége.

Hej zsidóság, nemes, szép zsidóság,
A te véged hatalmas mulatság:

Lesz belőled, úgy hord a szerencse,
Száras fának szárado gyümölcse.

Hogy keblébe kerülj Ábrahámnak;
Megfogja a nép nyakacsigádat,
S hogy ne lásd, míg nyakad kitekerik:
Varjak véjják ki varjuszemeid!

És míg bőrod a tánczosat úgy járja,
Amint szól a botok muzsikája:
Fenekén a pokol tornáczának,
Báráddal az ördögök labdáznak!

Bólyai István.

MACZESZ.

* Stöcker is honatyja, Richter is honatyja. Stöcker a zsidóüzelmeket — leálczázta, Richter pedig — elpalástolta. Mi tehát a különbség a kettő között? Az, hogy Stöcker népének — édesapja, míg Richter csak — vakapja.

* Ágai Adolf meghazudtolja azt, hogy ő neki nincs — Krisztusa. Zsebébe nyul, kiveszi bugyellárisát, s kivágja az asztalra a maga — krisztusát.

* Amióta Ágaibennek nem szuperál a — viczcélés, rendes foglalkozása a — bliccelés.

* Különbön Ágai Adolf a magyar szépíróknak csak — kibicze.

* Ágaiben kijelenti, hogy ő nem philosemita, hanem — zsidó-fa-ló.

* Ágai Adolf kijelenti, hogy mivel a pápaiak antisemita-vendéglőt nyitottak, háborút izen minden — pápistának.

* Pápán daliás hadsereg szervezkedik a zsidók ellen. Ágaiben kijelenti, hogy ez hazafiatlan tendentia, mert a pápai hadsereg rendszerint francia, olasz, spanyol, stb. önkénytesekből szokott megalakulni.

* A zsidók tüntetnek! A pápai antisemita-vendéglő ellenében pálinkás boltot nyitnak a — „Pióczához“.

* A természet rendje felfordult! A pióczának eddig az volt a természetje, hogy ha embervérrel jölkött, s a telhetlenségig kiszörpölt sok embervert nem vették el tőle, hát megveszekedett bele. A zsidók a megpukkadásig jölkáltak vérünkkel, senki sem veszi el tőlük, és — és még mindig — élnek!

* Ha azt a sok törvénytseki actát, mely mind zsidó szédelgést tárgyal, ki akarnánk vitetni édes hazánkból, istállóink összes ökrei elégtelenek lennének, s a hiányzókat zsidókkal kellene pótolnunk.

— Sapszi! — szólítja meg a földesur faluja egyik zsidáját, — te hirhedt lókupez vagy. Hajlandó volnál-e tehát nekem jó borralaló mellett egy jó igás lovat venni? — Merem ajánlani magamat — volt az oktondi zsidó válasza.

* Melyik actusnál nyilik ki legtöbbször a zsidó szája? Hát a — köpésnél. Innét a „Hagyma Jankó“ „Mokháni“-jában a — köp ide, s ismét Ágai Adolfnak egyik „írás“ neve — Pökheni.

Pipaszurkáló.

Okmánytár.

Mélyen tisztelt Urunk!

Legmélyebb tisztelettel alslintsak batorkodtak 30/12. Főtisztelendőségnek 2 olajfestményt mulajrot, kegyes megtekintés irgett küldeni. Mintán sem azok árát — sem a képeket vissza nem kapnak melytisztelettel alotisirotrak, batorkodnak er ugyben kegyes felvilágosításért esedezni.

Legmélyebb hodoлахat

E. Slesinger és Társa.*)

*) Nyomatvány után szóról-szóra.

Szork.

A becsületsértés netovábbja.

Árkos Laczi hibázott, —
Bevallja hibáját,
És eltüri szenvedí.
Ha ütök, cibálják.
Tolvaj, zsvány czimeket
Fel se' vesz a ficzkó,

De ni ni! mit csinál, ha
Ráfogják, hogy: „zsidó!“

Levélsekreny.

Waschwar, 1882. ápril hó.

Tekinthes szerkesztelődő óhraság. — Nü sall jach leben! Megvótha nekünknek edj sülvészther bhál, most meg megvóta moghának edj purim bhál, edj nadjszerü allgemeine hebreische phürem házi mholatság. — Gatt über die Welt!! Ez megvótha ám najdszerü! — A khörösztény óhrak is megcsinálták edj bhál, a „tüzolthó bhál.“ mink nem vóthunk ott, kifejejtetek nekünket meghinya, — de el sem mentünk volna, mert az megvótha moghának edj khotya bhál. Megbhosultunk maghunkat — a khörösztény óhrakat, azokat a gojimokat nem einladultunk a mienk phürem mholatság, mind edj szhálíg zsidók megvóthunk, dherék, báthur, fene djerekek, és a finum, bhájus és phárfümtől szhagos hüldjek mind, mind zsidó lányuk megvóthak. — Ha khültő én megvónik, mindjár edj djönörü dhal megirám a szép hüldjekre: tra-la-ri hepp-hepp-hepp, ... phürem bhál és hüldjek, tra-la-ri hepp-hepp-hepp...“ Majd nem el is fhelejtkezem megemlékhezni a djönörü hüldjekről, ott voltha moghát a Piczulka Riza k. a. a bhájus thündér, ki naphal khi sem mer mennyhi a szobából, mert félti a djönörüséges arczáját, és fél, hodj a naphól meghalálna hütözni moghának. Azothán Savanyu Mariska, ezthetet nem thudok melyik falubha meglakhgya moghát, — hanem azthotat ghundolok, hodj liszthes khereskhedő, merth a haja bhálba is liszthes megvótha. Ott vótha még a Püpos Fáni, azuthán a Nadhasas nhüvérek, stábbi, stábbi, — mind, a washvári djönörüségek. — Az óhrakok is mind hess, — akharum mhundani fess djerekek megvóthak. — Ghundolhatni, hogy szép mholatság megvótha moghát!

Rá is huztha a czighán az photolás eshárdás, — mink meg udj járthuk, csak udj photyogtha moghát rólunk a viz. Pókha is megvótha, de nem shült, hanem olyan a mire thánczolni khöll. Azothán gyütte a fharancia ngyes, ezthetet is sukhan megthánczoltuk. Hanem mikhor meggyütte magát a Mitugrász Henrich akhur

azthotat mhundta a czhigánnak: „the czhigán az enyim nhótha!“ A czhigán huztha: „Elmennék én tehozzátok hajnalba, — ha anyád a kapuba nem ugatna!“

Ezthetet nem enghedem!... mást akharok czhigány, munda a Világlo Számi.

Itt én pharancsolok, ez a óhr semmhi, mindjár edj phofon megadhom neki.

Ekkhor odha megy Naffejú Guszti Szamihoz és munda neki: „Szhamileben ne félj! — nekem van edj, — edj, — izé, — ami aszongya phoff, — edj — edj revhulfer! Ne félj, djere mindjár megmothatok neked edj phoff! — Jul van Guszti — nekem van edj khés a mi azongya rrrhisz — rrrhoz, — djere phajthás, megmohatathunk mink annak a khotyának, hodj mink fene djerekek megvadjunk.

A djönörüséghes hüljdek mikhor ezthetet meláthák, felülthöztek és elakharták maghukat mennyi.

Világlo Szami phedig ezthetet nem enghedte, azthotat munda: „hüljdek ne menjenek moghukat el, nem lesz semmi, arról én fhelelek,“ A hüljdek phedig azthotat megmunda, „csak hózasson az a Mitugrász Henrich a moghának nótha, azért úk thanczolnak csak rebelliczio ne meglegye moghát.“

A báthur vithéz kebhelek le csendhesültek, a czhigán muzsikhálta a bháturság mindenkinek a lábájába bele menche moghát; és thánczolthak mint az előtte. A szhónóra alatt elfogyta moghát 2 egész porczio slüthemény, hodj mennyi czukhros viz és limonád fogyta el, azthotat még mogha a khurescsmárus sem tudtha hamarosan ószó szhámithanyi.

Szhónóra uthán gyötte moghát a nő válasz — még cotilion jedjek is megvóthak, ezthetet azok a fene djerekek a khörösztény orakhoktól khülesönöztek — meg is vótha ám, még thalán summá 12 is! Udj fheszülthük moghunkat mint edj generál, mikhor báthur, hős kebelünkhön dhiszleleghe maghát azthotat a rotgyoghós cotilion. Oh! jesses, ezthetet megvótha mholatság! Ilyent még az enyim öreg táteleben meg mámeleben sem látha. — Mholattunk mint a vheszett fene, thánczolthunk mint a gumi lapdha; én nekhem még a cziphóm thalpája is ki szakatha volna moghát, ha letthe volna thalpája.

Regghel felé a hüljdekér edj oldalos szekhéren gyütttek, mink meg uthánno menthünk gyalog és vége letthe a nadszeró phürem mholatság.

Mosthan phedig én is lefekülöm moghamat, mert a djertya kósthálja 2 krajczer, de ha thekinthethes szerkeszthelődő oraság bejeje theszi a „Füstölő“ jébe, még sokszor meghirok valami nadszerú thürthénetek, azothán érldhekes családhi rajzukhat stübbi, stübbi...

Nü sall jach leben. Gute Nacht, auf Wiedersehen.

Döngető Gerő.

Ragaszka kalapokba, hirlapok- és zsidókra.

Formás hús.

Orvos: Talán használtak már valami szert?

Aron: Igen is, a mellére, meg a vállaira is tornát tettünk.

Orvos: Ugyan minek annyi torma ily kevés hús mellé.

FEJTÖRŐ.

Zsidóbarát-tól.

A következő szótagekből:

váj, la, ta, li, áj, bo, za, sir, ir, el, of, m, cse, ó be, án ta, dí, na, ka, ban al, mes, rá, né, ah, ma, al, vél, tel, ba, som, go, e, le, f, pa, a, róm, ur, ó, bor, lom, cze, za, ter, besz, ton, sáj, la, ál, ba. alakíttassék 20 szó, melyek értelme az alábbi legyen; a kezdő betűk felülről lefelé, és a végbetűk alulról fölfelé olvastatván, egy böles mondást adnak.

- 1) Zsidó indulatszó.
- 2) Lovat is, zsidót is fékezheti vele.
- 3) Két tárgyat egymáshoz erősít.
- 4) Ezekről szól a nóta.
- 5) Templom is a neve.
- 6) Magyar város.
- 7) Tejfel-mézszel bíró ország.
- 8) Aki lop, ezt mondják róla.
- 9) Mohamedának imádják.
- 10) Ezt egy zsidóról sem mondhatni.
- 11) Jó ízű gyümölcs.
- 12) Fának is van, meg másnak is.
- 13) Női név.
- 14) A ki nem művelt, ilyen.
- 15) A szájjal szokták tenni.
- 16) Hogy valaki ez lehessen, lakadalomnak kell lenni.
- 17) Ijedtségtől származik.
- 18) Erdélyi megye.
- 19) Egy kis tenger hazánkban.
- 20) A magyarral rokon nép.

Megfejtési határidő május 20.

A helyesen megfejtők közül az öt nyertes a „12 röpirat“ II. évi folyamának első hat füzetét kapja.

A „Füstölő“ 6-ik számában foglalt „Fejtörő“ megfejtése, valamint annak helyes megfejtését beküldők névsorát l. a boríték 8-ik oldalán

Szerkesztői üzenetek.

Türelmetlen. Lapunk keretébe nem vág. Mást kérünk. — **Németbolyi Pista.** Talán valamikor. — **Kostóki Csalaver.** Eztkre egy zsidót sem ér. — **K. I.** A második jó. Folytassa! — **B. B. Jón.** Később jöjjön is? Kérülhetné? — **D. B.** Toll helyett kapa. — **K. J. Jón.** Nyíltsága nemes; öntse tanítványaiha is érzelmeit, s hirdesse a nép között. Tovább! — **P. Gy.** Epigrammáiból egyet hozni fogunk Kérjük közreműködését. — **Domegovics.** Adomái javitva a „Füstölő“ jövő évi naptárában látnak napvilágot. **N. L.** Bakták sem ér. Nincs benne humor. — **Dohány Dani.** Nem ér egy köhintést sem. — **Szakáli.** Ez évben nem hozhatjuk. — **Kis goj.** Rosz. Talányokat inkább. — **B. S.** Barátja esetét sajnáljuk, de ily roszt adomát kegyelvetlenségem tállathatunk fel olvasóinknak. — **Dorong.** Sorrenden. — **Á. I.** „Pász-tóti-Hatvanig“ czikke röviden jön. Ezután ritkább lére eressze közleményeit. — **Döngető Gerő.** Detto. — **P. M.** Megrajzoltatjuk **Tömjenfüst.** Sorát keritjük. — **Szegszárdi.** Ilyen történetet nem használhatunk. Különbben örvendünk, hogy teljesen „üres“ dolgot kaptunk, a „tartalma“ nagyon jó, hogy otthon maradt. — **Csibuk.** Gyöngye szárnypróbálgatás. — **K. L.** Igaz, de nem lapunk keretébe való **K. M.** Az első elavult, a második valószínűleg a „Füstölő“ naptárában lát napvilágot. — Több kéziratról jövőre.

A második évfolyam hetedik (áprilisi) füzetének tartalma.

„Krisztus Pilátus előtt.“ Tagyoni Károlytól. — Visszhang a zsidóemancipáció elleni kérényven. Körrey Etelkától. — A zsidók a közép- és újkorban. — Almássy Sándor képviselő ur figyelme! F—tól. — Szatmármege közönségének felirata a képviselőházhoz, az oroszországi zsidók bevándorlásának megakadályozása tárgyában. — A zsidó haractérről. Havi szemle. (A bécsi antisemita forrongás. A Drehernél, az „Arany kos“ és a „Három angyal“ helyiségeiben tartott antisemita négyülések. Schönerer György lovag, reichsrathi képviselő mint az osztrák antisemita vezére. A „Három angyal“-nál tartott négyülés előtérjesztési szándékolt határozati javaslat. A bécsi zsidó sajtó jelvéskései. — Orosz kormányi rendszabályok. A zsidóügyi főbizottság által megállapított s a zsidókérdés radikális megoldását célzó öt pont. A zsidólapok jeremiádjai. Sztrelnikov tábornok kievii államügyész meggyilkoltatása; a zsidókat e politikai orgyilkosság körül terhelő gyanúok. Mi a különbség a zsidó mérenyletek formái között alkotmányos és abszolútisztikus államokban? Meg fog-e hátrálni és hátrálhatni az orosz kormány? A nihilisták kiáltványa a zsidókhöz. — A francia „Alliance evangelique“ elnökének zsidóbarát-nyilatkozványa. — Antisemita hírlapirodalmi hírek. — Henrici Boroszlóban. — Zsidó kivándorlási mozgalmak. — Szatmármege felirata a képviselőházhoz a muszkaországi zsidók bevándorlásának megakadályozása tárgyában.) — Az egyetem köréből. B. Z. joghallgatólól. — Panaszkönyv: Panaszlevél Szegedről. P. N.-nélől. — P. I. b-i járásbírósi aljegyző egy ellennyilatkozata. — Hangok a vidékről. Nyílt levelek a szerkesztőhöz: Szegedről, Tolcsváról, Sárvárról, Bereg- és Liptómegegyéből. — Szerkesztői nyílt levelezés.

Az egyes füzetek 50 krért Bartalits Imre könyvnyomdájában (Budapest, Eszterházy utca 12. sz.) is kaphatók.

A „Füstölő“ 6. számában foglalt „Fejtörő“ megfejtése:

„Zsidó megyen berekbe,
Korsót vízzen kezébe;
Üsd meg menykő a zsidót,
Hogy dobja el a korsót.“

Helyes megfejtését következő t. előfizetőink küldték be: Benédek József, Ellinger Mariska, Gaál Lajos, Az 1828. számú előfizető, Drach Antal, Varga József, Gágh Antal, Sebestén József, Suppauer Gáspár, Pinter Károly, Tóth Endre, Bacsó Ferencz, Ráczy György, Bánkóczy Kármán, Kármán Mariska, Miller Janka, Szabó László, Östör Lajos, Skultéti Pál, Andrassy Ernő, Berzevics Antal, Schaffer Sándor, Kövesdi János, Millián Antal, Szalay Pál, ifj. Hubaffy Sándor, Knozits Vincez, Balgha A. Jenő, Milettis Mátyas, Borossay Béla, Hábel József, Busits Pál, Strakovich Ignác, Somogyi Adolf, Mátyák Sándor, Székér Fakund, Mikovszky Sándor, Fábiani József, Bróda Ida, Pázmány Jenő, Hankuss Béla, Sztanko Dezső, Kolpaszky Pál, Kalauz János, ifj. Priváry Pál, Jász Géza, Csernaborszky Móricz, ifj. Sztanko István, Volenszky Tamás, Brantner Albin, Kápoly Lajos, Árvay József, Husenitza Mihály, Kiss Imre, Sumbzky Antal, Horváth Károly, Kározy Sándor, Eördögh Alajos. A román. kath. tanítók, Dobos András, Ujvári Imre, Garay Mátyas, Bence Ferencz, Herczeg József, Fonay Imre, Kreizl Ferencz, Pöltz Pál, Uray Atala, K. Jedlicska Irma.

A kitűzött jutalmakból a „Rómes éjek“ című hét kötetes regényt Miller Janka; a „12 rőpirat“ ez idei főlély folyamát pedig Fonay Imre, Herczeg József, Székér Fakund, ifj. Hubaffy Sándor és Drach Antal t. előfizetőink nyerték.

JUXTÁRGY.

Antiszemita juxtargy (jou-jou), óralancon hordandó, kapható a „FÜSTÖLŐ“ kiadóhivatalában. (Az ezelőtt hirdetettnél kisebb.)

Egy darab ára bérmentes küldéssel

1 frt 50 kr.

Utánvétellel küldve a postaköltség megrendelőt illeti.

Csak keresztényeknél vásároljunk.

H I R D E T É S E K.

Ügyvédjelölt

vagy joggyakornok, ki egy ügyvédi iroda vezetésére vagy elméleti, mint gyakorlati képességgel bír, felvétetik. — Csak keresztények fogadhatnak el, antisemitáknak mások felett előnyük van. Bérmentett levélben Juhász Andor ügyvédhez, H.-M.-Vásárhelyen. fordulhatnak a vállalkozni kívánók. 1—1.

Mit 1. April begann ein neues Abonnement auf

„Die Wahrheit“,

humoristisch-satyrischer Wochenblatt.

Einziges christliches und antisemitisches Witzblatt.

Wöchentlich 1 Nummer von 1 1/2 bis 2 Bogen Folio mit zahlreichen Illustrationen.

Preis pro Quartal 2 Mark.

Redaktion: H. de Grouilliers.

Die Wahrheit hat sich in dem hinter ihr liegenden ersten Jahrgange durch ihr unerschrockenes Auftreten, ihren schlagenden Witz, ihre tiefempfundnen Zeitgebilde und ihre glanzvollen Illustrationen eine gesicherte Stellung und zahlreiche Anhänger in allen christlichen, konservativen und antisemitischen Kreisen erworben. Im Vertrauen auf die täglich wachsende Zahl ihrer Anhänger im Kampfe gegen Liberalismus, Materialismus und Judenthum, wird die Redaktion bemüht sein die Waffen der Satire und den humoristischen Griffel des Zeichners gleich unerschrocken und wichtig auch für die Zukunft zu gebrauchen. Es ist Thatfache, daß kein Blatt einen solchen Einfluß auf die christliche und antisemitische Bewegung unserer Zeit gehabt hat, als die Wahrheit, und bitten wir deshalb dringend um recht zahlreiche Abonnements.

Bestellungen nehmen alle Postanstalten, wie die Expedition der Wahrheit, Berlin SW., Nebemannstraße 11, entgegen; Probenummern versendet die letztere gratis.

A „Neue Deutsche Volks-Zeitung, Organ für sociale Reform“ czim alatt Berlinben megjelenő határozott antisemitikus irányu és Sonnenbergi Liebermann által szerkesztett napilap 1/4 évi előfizetési ára 2,50 Mark. A kiadóhivatal van: Berlin, SW. Friedrich-Strasse 226.

„HÖLGYEK LAPJA“

az egyetlen és legnépszerűbb hetenként megjelenő szépirodalmi és divattal, minden száma párisi divatképekkel és értékes mellékletekkel jelen meg. Előfizetési ára évenyre 3 frt; félére 6 frt; egész évre 12 frt. Előfizetheti bármely hónap elejétől kezdve. Szerkesztő a kiadó Milassin Vilmos, kínél ezenkívül megrendelhető.

„SZÉPIRODALMI CSARNOK“

regény-folyóirat mindkét folyama; mindkettő hetenként jelen meg négy lvszetenben s bérmentve küldetik meg.

A „Szépirodalmi Csarnok“ rendes folyama a világirodalm legújabb regényeit közli, kezdve az 1883-ik évet Montaigne leghossz nagy regényével: a „Péncz 6 feladgóf“-vel s utána hason szép új regényekkel. Előfizetési ára egész évre 52 fizetere (a pénz egyszerre behűlésével) 9 frt; — félére, 26 fizetere 5 frt; — évenyre 13 fizetere 2 frt 50 kr.

A „Szépirodalmi Csarnok“ rendkívüli folyama legnagyobb eszben classicus regényeket közöl, kezdve az új évet Broi Alfonz szép regényével, „Az emir leánya“ cziművel. Előfizetési ára egész évre 52 fizetere 8 frt; — félére, 26 fizetere 5 frt; — évenyre 13 fizetere 2 frt.

A „Hölgyek Lapja“ egész éves, vagy egész évre kötelezett előfizetői a két regénycsarnokot kedvezményáron kapják; ugyanis a rendes folyamat egész évre 7 frt; — félére 3 frt 50 kr. — évenyre 1 frt 75 kr.; — egy hóra 60 kréti; — a rendkívüli folyamat pedig egész évre 6 frt; — félére 3 frt; — évenyre 1 frt 50 kr.; — egy hóre pedig 50 kréti.

MONASZTERLY és KUZMIK utócai
udvari divat-áru szállítók.
 Budapest, váci-utca 17. sz.

Ebenführer György
 fűszer- és vegyesáru-kereskedés
 a „gyöngytyúkhoz.”
 BUDAPEST,
 VIII. ker., kőfaragó-utca 5. szám.

Kühne E.
 CAZDASÁCI CÉPCYAROS
 Mosonból
 ezemmel tisztelettel meghívja a nagyérdemű közön-
 séget utamon megnyitott fűraktárának
BUDAPESTEN
 VI. kerület, váci-körút 21. szám a.
 szives meglátogatására.

KÜLÖNÖS FIGYELEMRE MÉLTÓ.

A hírneves dr. **Forti**-féle
sebtapasz

mely rendkívüli gyógyereje, eloszlato
 érlelő s fájdalomt csillapító hatása ál-
 tal leggyorsabb, legbiztosb s egyszers-
 mind gyökeres gyógyulást eszközöl
 különönmé bajokban. Egy csomag ára
 50 kr., nagyobb csomagé 1 forint
 használati utasítással együtt, postán
 küldve 20 krral több.

Központi küldeményező raktár Budapestén:

TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész urnál király-
 utca 12. sz.

Bécsben: Pleban F. X. gyógyszerházban. Istvántér 1. sz. Dr. Gistler F. gyógyszer-
 zertárban, Freitung 7. sz. — Prágában: Füst József gyógyszerzertárban Poric 1071. II. —
 Jassyban: Engel J. gyógyszerzertárban.

Továbbá kaphatók Budapestén: Pillich F. (ezelőtt Jezovits) udv. gyógyszerzertárban
 nagy (8) korona-utca. — Pataky K. gyógyszerésznél három korona-utca 26. szám. —
 Ifj. Wagner J. városháztéren. — Schernhoffer O. özv. a „nagy Kristófhoz” czimzett gyógy-
 zertárban, Kirásóthér sarkán és Dr. Wagner D. gyógyszerzert. váci boulevard 59. —
 Egressy E. gyógyszerzert. nádor-utca 2.; Sztupa Gy. gyógyszerzert. a Kalvintéren. — Urbánn I.
 király-utca 98. sz. — Telkessy J. udvari gyógyszerzertárban a várban. — Wlaschek E.
 gyógyszerzertárban a Krisztinavárosban — Frum J. gyógyszerésznél viziváros fő-utca. —
 Schwartzmayer K. gyógyszerz. viziváros fő-utca — Eszdorfer G. gyógyszerzertárban Tabán-
 ban (Ráczváros) fő-utca. — Alsó-Lendván: Kiss B.-nál. — Aradon: Rozsnyai M. és
 Schaffer A. gyógyszerz. uraknál. — Berettyó-Ujfalun: Sárrethy L. — B.-Csabán: Varságh B.,
 Búd-Szent-Mihályon: Lukács F. — Debreczenben: dr. Rothschnek V. E., Tamássy K.,
 Göltl N. és Örvényi O. — D.-Földváron: Nádhéza P. — Egerben: Köllner L. és Buzáth L.
 gyógyszerz. — Eperjesen: Isépy Gy. — Érsekújvárott: Conlechner J. — Gyöngyösön: Vozáry
 T. — Győrött: Müller K. — Huszton: Keresztes S. — Jászberényben: Teschler E. és
 Merkl J. — Kaposvárt: Kecskéssy T. és Babocsay K. — Kassán: Koregtók A., Wandra-
 schek K., Megay G. és Hegedüs L. — Karczagon: Báthory B. — Késmárkon: Gener-
 sich C. A. — Komáromban: Grötschel Zs., Schmidthauer A. és Kirchner M. — Kun-Mada-
 rason: Jung K. — Losonczon: Kirchner D. és Plichta L. — Léván: Boleman Ede. —
 Makón: Nagy A. — Mező-Berényben: Baranyi M. — Mező-Kászyon: Rátz Gy. — M.-Tu-
 ron: Borbás J. — Miskolczon: Dr. Csáthi, Szabó, Mayer R., Ujházy K. és Dr. Szabó Gy.
 gyógyszerz. — M.-Szigeten: Héder L. — Mitroviczán: Krstonsic A. — Nagy-Kanisán: Pra-
 ger Béla és Belus J. — Nagy-Károlyban: Füleky P. és Koricsánszky L. N.-Kőrösön: Med-
 veczky Gy. — Nagy-Szombaton: Pántotsek R. — N.-Váradon: Huzella M., Molnár J. és
 Nyiry Gy. gyógyszerz. — Nyiregyházában: Korányi J. gysz., Szopók Alfr. — és Lederer I. gyógy-
 szerész, és Kovács S. — Pakson: Malatinszky S. — Pécssett: Sipőcz J. — Pozsonyban:
 Pisztóty B. — Putnokon: Fekete N. — Rimaszombaton: Hamaliár K. — Rozsnyon: dr.
 Pósch J. gysz. és Hirsch J. N. — S.-A.-Ujhelyen: Medveczky A. és Pintér F. — Sümegen:
 Stumborszky L. — Szathmáron: Bossin J. Dr. Lengyel M. és Böszörményi J. gyógyszerz.
 — Szegeden: Kovács Albert. — Sz.-Fehérvárott: Braun J. és Diaballa Gy. gyógyszerz.
 — Székelyhidon: Szabó J. — Szombathelyen: Simon Gy. — Tarpán: Monó J. — Temesvá-
 rott: Tárcazy I. és Jahner C. M. gyógyszerz. — T.-Ujlakon: Rojky G. — Técsön: Ágoston Gy.
 — Tokajban: Reiner D. — Ungvárott: Lám Sándor, Fränkel M. gyógyszerz., Krausz A.,
 Speck J. és Peltászky A. — Vácson: az irgalm. gyógyszerzertárban. — Veszprémen:
 Ferenczy K. — Villányon: Fekete E. — Zirczen: Tejfel J. — Erdélyország, Deben:
 Roth P. — Brassón: Schuster K. L., Gyertyáuffy és Verzár. — Kolozsvárt: Valentini A.
 és Biró J. — M.-Vásárhelyt: Bucher M. — Segesvárt: idős Miffelbacher J. B. —
 Szászváros: Graffius J. — Seps-Szent-Györgyön: Beteg B. és Ötvös P. — Tövisen:
 Stafkovich J. — Zilahon: Weisz S. 4) — 10

Ezen kitünő hatásu, nem eléggé ajánlható gyógytapasz készítője:
Forti László. Lak.: Budapest, I. ker. Nádor-utca 3-ik szám.

LŐRINCZ ISTVÁN
 lábbeli-gyára.
 Budapest, VI. muzeum-körút
 5. szám.

Wetzer Pál
 rumburgi vászon, kész női és férfi fe-
 hérnemű raktára,
 „a szép magyar nőhöz.”
 Budapest, urli- és koronaherceg-
 utca sarkán.

SCHULLEK SÁNDOR,
 készműves mester Budapestén
 Király-utca 21. szám a.
 Finom asztal- és zsebkések, mészáros bárdok és
 szerszámok, angol borotvák, sat. jótállás mellett.
 Mindennemű javítások elfogadtnak.
 Postal megrendelések a vidékre utánvét mel-
 lett eszközöltnék.

SZURMÁK V.
 ezelőtt **SZURMÁK J. és fia**
 arany, ezüst- és drágakő-ékszer üzlete.
 Budapest, kigyó utca 4. sz.

KIRCHKNOPF és ADÁM
 férfi és női harisnyák, kapczák, gallé-
 rok, kézleők, ingbetétek és zsebkendők,
 bőr-, czérna- és posztókesztyűk raktára.
 Budapest, Ferencztek tere 2. sz.

SIREMLÉKEK
 rendkívül nagy választékban
Gerenday A.
 első orsz. márványműgyárosnál,
 Mária Valéria-utca 2.

Özv. Gyimóthy Károlyné
 férfi lábbeli készítő.
 BUDAPEST,
 keeskeméti-utca 5. szám.

Bartalits Imre
 könyvnyomdája,
 Budapest, VIII., Eszterházy-utca
 12. szám.
 Elvállal mindennemű nyomtat-
 ványokat csinos kiállítás, s ju-
 tányos ár mellett.

HEYEK ADOLF
 BUDAPESTEN,
 Szervita-tér és süttö-utca sarkán
 a „csadászhoz”
 kötőpánclok, szabókellékek, szövött árúk, féra-
 női harisnyák és divat-czikkék raktára.

KOLLARITS JÓZSEF és fia
 kész fehérnemű, vászon, asztalnemű
 és szövött árúk gyári raktára,
 az „Ypsilanti”-hoz.
 Budapest, váci-utca 5. sz.